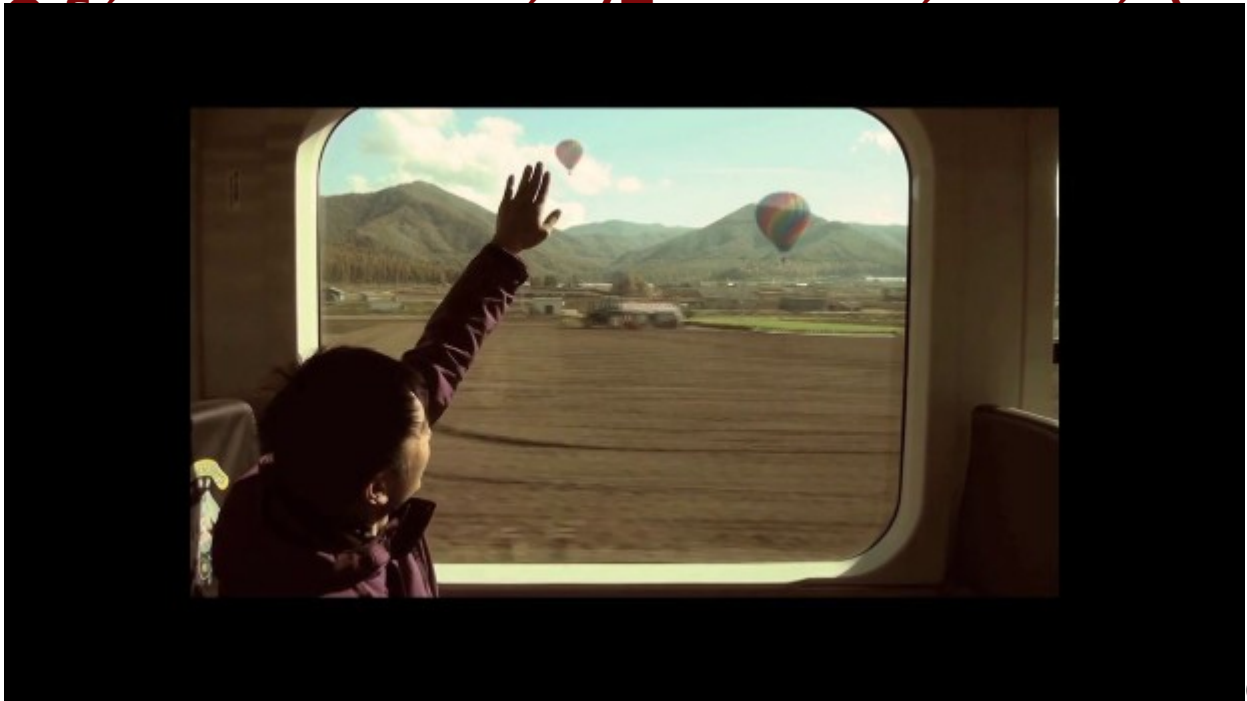

μακαριστός Δημήτριος Παναγόπουλος (1916-1982), ο θεοφώτιστος λαϊκός ιεροκήρυκας, κήρυσσε ακόμα και στο νοσοκομείο «Σωτηρία», όπου άλλοι δεν πλησίαζαν από το φόβο της φυματίωσης.

Εκεί τον ακολουθούσε ο ιερέας π. Δημήτριος Παπαντώνης, που εξομολογούσε τους φυματικούς και τελούσε τη θεία λειτουργία.

Μια μέρα ένας γιατρός, που παρακολουθούσε τις ομιλίες προβληματισμένος, πλησιάζει τον ιεροκήρυκα και του λέει:

Κύριε Παναγόπουλε, ο ιερέας είναι αδύνατον να καταλύει το περιεχόμενο του αγίου ποτηρίου. Κοινωνούν τόσοι ασθενείς από αυτό, κι όπως είναι γνωστό, το μικρόβιο της φυματίωσης μεταδίδεται με το σάλιο. Τι κάνει λοιπόν ο ιερέας το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου που περισσεύει;

Το χύνει στο χωνευτήρι; Αυτό όμως δεν είναι μεγάλη αμαρτία;

– Τέτοιο πράγμα δεν γίνεται ποτέ, αντέτεινε ο ιεροκήρυκας. Ο Χριστός δεν μολύνεται από μικρόβια.

Κι από τα άχραντα Μυστήρια δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος μολύνσεως.

Ο γιατρός όμως δεν μπορούσε να πιστέψει. Τότε εκείνος τον προέτρεψε να παρακολουθήσει την επόμενη θεία λειτουργία, και στο τέλος να σταθεί κάπου, ώστε να βλέπει τις κινήσεις του ιερέα την ώρα της καταλύσεως.

Έτσι κι έγινε. Ο γιατρός είδε με τα μάτια του το λειτουργό να καταλύει το περιεχόμενο του αγίου ποτηρίου. Τον είδε μάλιστα να ρίχνει νάμα δυο-τρεις φορές, φροντίζοντας να μείνει ούτε ίχνος από το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου.

Από τότε ο γιατρός, όχι μόνο πίστευε, αλλά και εκκλησιαζόταν και κοινωνούσε μαζί με τους ασθενείς.

Πηγή: Μποτσούρη Γεωργ. Και Βας., Ο ιεροκήρυξ Δημήτριος Παναγόπουλος (1916-1982), Αθήναι 1993

Από το βιβλίο « Θαύματα και Αποκαλύψεις από τη Θεία Λειτουργία» εκδ. Ι. Μονής Παρακλήτου. σελ 153

Πηγή: eikonografies.gr